

3. číslo, šk rok 2022/2023, 56. ročník, cena 1€

NE

ZM

A
R

Školský časopis Gymnázia Párovská 1, Nitra

Obsah

Obsah	2
Úvodník	3
Rozhovor s Mgr. Filipom Vančom	4
Rozhovor s Albou Pomares Mateo	6
Mravenisko	8
Ako bolo na lyžiarskom?	9
Zlatá éra párovského swapu	12
Kinesiotaping	14
Z tabla úspešných	16
Básne	19
Kontrapunkt	20
Zákulisie podujatia roka: Čo vaše oči nevideli?	22
Stroj realizácií fantázií	23
Očami maturantov	24
Komiks	26
Rozhovor s Mgr. Jakubom Piknom	28
Nástenka pozitív	30
„Ako ide život?“	32
Kasch Du Schwiizerdütsch reede?	33
Prečo vlastne máme hudbu?	34
Netradičné jazyky na Párovciach	36
Zistite s nami: Naši učitelia ... ?!	38
Z Toskánska na Slovensko	40
Horoskop	42
Inzeráty + Ako chutí moc	44
Zrnká múdrosti	45
Redakcia	46

Milí Párovčania,

prišla jar. Znie to ako kliše a ja ho ani neplánujem obhajovať, no jar i tak prišla. Je to tá časť roka, o ktorej sa s obľubou hovorí, že „preletí“, že sa to „suchne“ a že o chvíľu je tu leto. Profesori nás pomaličky pripravujú na to kvantum testov, ktoré ešte len príde, no pohľad z okna je často lákavejší ako zošit z matematiky. Tí zodpovednejší z nás si už uvedomili, že čas opravovať priemery je práve teraz (ak, samozrejme, nepreferujete nárazové dopisovanie chýbajúcich testov počas poobedných hodín deň pred klasifikáciou), ostatní na to snád' prídu včas. Nezúfajte, všetko sa dá zmeniť, čo nám svet aktuálnym aprílovým počasím (alebo klimatickou krízou?) dokazuje viac než dosť.

A ako to vyzerá na vnútornej strane okna jedálne, kde mávame nezmarové porady? Pestro. Nápady, postrehy a plány sú pestrejšie, ako kvitnúce záhony pred školou. A som rada, že tieto nápady prinášajú výsledky – o posledné číslo bol taký vysoký záujem, že sme dokonca museli urobiť dotlač. Aj teraz sa máte na čo tešiť, opäť sme sa snažili vytvoriť obsah, v ktorom si každý nájde niečo svoje. Skrátka, je to pestré.

Keďže tento úvodník obsahuje už dosť pestrosti, tak vám len jednoducho zaželám príjemné čítanie a *pestrú* jar!

Zuzi

Rozhovor s Mgr. Filipom Vančom

Pán učiteľ Vančo učí na našej škole informatiku a matematiku. V poslednom čase sa stal známejším aj vďaka vzťahu s Albou. Ale kedy sa prvýkrát zalúbil? Prečo sa rozhodol práve pre tieto dva predmety? A aké sú jeho zlozvyky? Aj toto sa dočítate v tomto rozhovore.

oblíbené číslo	2
neoblíbené číslo	asi 12 (to je taká nuda)
oblíbený predmet v škole	dejepis
časť matematiky, ktorá ho nebaví	štatistika
3 veci, ktoré by si vzal na opustený ostrov	nôž (taký sklápací), hodinky a priateľku
zlozvyky	závislosť na káve a športovaní

Prečo ste si vybrali študovať práve matematiku a informatiku?

Informatiku, lebo ma bavia logické štruktúry, a matematiku, lebo ma baví filozofia okolo nekonečna.

Myslíte si, že by študenti mali tieto predmety študovať?

Hlavne by mali vedieť, čím sa chcú v budúcnosti živiť, lebo sú rôzne druhy inteligencie, čiže keď je niekto zameraný viac na jazyky, je logické, že sa uplatní inde. Ale ten, kto chce ísť študovať prírodné vedy, by mal určite venovať pozornosť aj MAT a INF, lebo nie sú ani tak o memorovaní, ale skôr o tom myslení a prepojení logických krokov.

Akú najzvláštniejšiu vec urobili žiaci na vašej hodine?

Raz som vysvetľoval nejakú rovnicu na tabuli a jeden žiak si dal dole tričko, začal si búchať po bruchu a vydávať opičie zvuky. Doteraz nechápem prečo.

Ak by ste sa mohli presťahovať, kam by to bolo?

Nad tým som rozmýšľal už dlhšie a momentálne tam vidím 3 možnosti: buď niekam na vidiek, ale blízko Bratislavy, alebo do Španielska k moru, alebo tretia možnosť je do Francúzska, do nejakého historicky stredovekého mesta.

Čo ste vyviedli, keď ste boli na škole?

Na základnej škole som raz nakúpil petardy a pustil som ich v triede.

Kedy ste sa prvýkrát zalúbili?

Ak hovoríme o nejakej crush love, bolo to asi v 13 rokoch do angličtinárky na základnej.

Kde si myslíte, že by bol svet bez poznatkov z matematiky, aké máme teraz?

Asi by sme boli zaseknutí niekde na úrovni začiatku stredoveku.

Myslíte si, že sú jednorožce skutočné?

Asi áno.

Kibo TAE

Rozhovor s

Albou Pomares Mateo

Niektorí ju možno poznáte, iní ste si iba všimli, že sa tu medzi nami pohybuje Španielka so zelenými vlasmi. Alba učí španielčinu a angličtinu a na Slovensku je už 3 roky. Na hodinách spieva pesničky a neustále sa sťažuje, že je jej tu priveľká zima. Ale prečo sa rozhodla ísť pracovať práve na Slovensko? Kde študovala? A čo všetko by si so sebou zobrala na opustený ostrov? Aj toto sa dočítate v rozhovore, ktorý sme s ňou pre vás urobili.

Z ktorej časti Španielska pochádzaš?

Som z Orihueli, dediny na juhozápade Španielska, ktorá sa nachádza v provincii Alicante, v autonómnej časti Valencia. Nielen v tejto časti, ale prakticky v celej krajine je najznámejším jedlom valencijská paella, tiež máme horchatu, osviežujúci nápoj, ktorý sa robí z cukru, tigrích orechov a vody, je vegánsky a veľmi chutný. Alicante je taktiež krajom pokrmov z ryže, moja obľúbená je arroz banda, je ľahšia ako paella s výraznou rybou chuťou. Pripravuje sa inak ako paella, aj keď sa na prvý pohľad môže zdať rovnaká. Nakoniec najznámejšie jedlo z Orihuelu, mojej rodnej dediny, je taktiež typ ryže, arroz costra, ktorá je typická tým, že na jej povrchu je urobená kôrka z vajička. A práve táto kôrka je vždy to prvé, čo zjem, keď prídem k rodičom.

Ktorá je tvoja najobľúbenejšia vec na španielčine? A je nejaká vec, ktorú nemáš rada?

Páči sa mi fonetický level, že je veľmi ľahko zvládnuteľná. Mne osobne sa páči španielčina vo všetkých svojich formách, ale niečo, čo komplikuje životy mojich žiakov, je rozdiel medzi ser a estar (pozn. autora: španielčina má viac slovík byť), subjuntivo, minulé časy a veľké množstvo výrazov, ktorých význam sa líši v závislosti od typu španielčiny, ktorá sa používa v danej krajine.

Akú tému ťa baví vysvetľovať?

Páčia sa mi témy o kultúre, lebo mi dávajú možnosť zdieľať s mojimi žiakmi moje obľúbené festivaly, rôzne zvyky, ktoré sa cudzincom môžu zdať zvláštne, a taktiež geografiu Španielska, ako sa od seba odlišujú jednotlivé regióny. Taktiež rada pracujem so slovíčkami a s gramatikou prostredníctvom pesničiek, ako ste už niektorí mohli vidieť.

Akú najzvláštnejšiu vec ti povedali žiaci?

Moji slovenskí žiaci sú veľmi vzdelaní a nepovedali mi nič „zvláštne“, ale veľmi ma prekvapuje, že na začiatku prvého ročníka mi povedali, že sa im zdám mladšia ako naozaj som. To ma vždy poteší, lebo tento rok začínam čeliť kríze 30.

Myslíš, že sú jednorožce skutočné?

Moje vnútorné dieťa si chce myslieť, že hej, fascinuje ma svet gréckej mytológie, lebo je to príklad toho, aký obrovský potenciál má naša vlastná predstavivosť. Mám veľa predmetov ako napr. peračníky, denníky, podložky na myš... na ktorých sú vyobrazené jednorožce. Je to niečo, čo mi pomáha udržať nažive moje „malé ja“ spred 25 rokov, ktoré verilo, že všetky fantasy knihy, ktoré čítam, môžu byť potenciálne skutočné.

Prečo si chcela ísť na Slovensko, prečo nie do nejakej inej krajiny?

Možnosti, ktoré mi navrhli, boli: Česko, Maďarsko a Slovensko. Pôvodne som chcela ísť do Prahy, lebo som čítala niečo o tomto meste, o Maďarsku som vedela trochu menej, ale Budapešť sa mi zdala veľmi pekná, ale rozhodla som sa pre Slovensko, lebo som o ňom nevedela absolútne nič, okrem toho, že hlavným mestom je Bratislava. A keď som sa ho rozhodla viac preskúmať a objavila som jeho prírodu, stalo sa, že som sa doň zamilovala. Navyše poloha Slovenska, obzvlášť Nitry, je neuveriteľne dobrá na cestovanie a spoznávanie krajín, s ktorými hraničí, a to je niečo, čo sa mi v posledných rokoch aj podarilo. Teraz je Slovensko prakticky mojím domovom a keď po prázdninách prídem do Nitry, cítim sa ako doma. A v letných mesiacoch je na Slovensku oveľa lepšie ako v Španielsku :).

Ktoré 3 veci by si si zobrala na opustený ostrov?

Čítačku kníh, ktorá sa dá nabíjať na slnku, kaviareň Bonbon, lebo by som nedokázala žiť bez ich chai latte a sladkostí, a nakoniec by som si tam zobrala svoju mamu, aby mi každý deň varila.

Kedy si sa prvýkrát zaľúbila?

Keď som mala 14 rokov – do jedného chlapca, ktorého som spoznala, keď som hrala šach. Ale teraz je to už celé trochu ďaleko a lepšie sa mi spomína na poslednýkrát, čo som našťastie mohla zažiť na Slovensku, a veľmi ma to potešilo. Počas týchto 3 rokov mi Slovensko dalo veľa dobrých vecí: skvelé odborné školenia, výborných žiakov, dobrých kolegov, najlepších priateľov, veľa chai latte a úžasného priateľa, ktorého mám veľmi rada.

TeAe
Kiko

MRAVENISKO

Sme hrdí na všetkých študentom, ktorí sa v posledných mesiacoch zúčastnili na vedomostných olympiádach, recitačných súťažiach alebo iných projektoch. Gratulujeme aj športovcom a športovkyniam, ktorí sa umiestnili na vysokých priečkach medzinárodných súťaží. A teraz zopár zaujímavostí, ktoré sa v škole udiali:

Spomíname a nezabúdame

Hoci dnes považujeme za samozrejmé to, že sme si všetci rovní bez ohľadu na vierovyznanie, náboženstvo, pohlavie, sexualitu alebo farbu pleti, pred menej ako 100 rokmi to tak nebolo. A práve preto, že niektorí ľudia považovali iných za menejcenných, dnes poznáme pojem holokaust. Vyvražďovanie hlavne Židov ale aj iných ľudí počas 2. svetovej vojny si vyžiadalo okolo 11 miliónov obetí. Aby sa už nikdy nič takéto nezopakovalo, nesmieme na túto krutú stránku našich dejín zabudnúť. Vo svete preto už niekoľko rokov existuje iniciatíva #WeRemember – spomíname a nezabúdame. Každý rok sa s týmto nápisom odfotia rôzni umelci, športovci, politici a tento rok sa k nim pridali aj žiaci z 5. OG, čím dali najavo, že súhlasia s mottom iniciatívy „Učíme sa z minulosti, aby sme ochránili budúcnosť“.

Valentín

Na našej škole sa 14. 2. uskutočnilo valentínske karaoke. Zapojiť sa mohol každý, ved' nebolo dôležité vyhrať, ale zabaviť sa :). 17. 2. sa uskutočnila valentínska párty v tónoch červenej, ružovej a bielej farby. Hodnotená bola prevažne pozitívne.

Lyžiarsky zájazd

V prvých mesiacoch tohto roka sa po koronovej prestávke žiaci prvých ročníkov spolu s našimi telocvikármi zúčastnili lyžiarskeho zájazdu. A keďže nič nie je lákavejšie ako sa uprostred zimy spustiť spolu so spolužiakmi z kopca na plochých plastových doskách, tak si väčšina žiakov lyžiarsky zájazd užila.

Noc v škole

V januári sa pre žiakov 2. a 3. OG uskutočnila noc v škole. Témou bola tentokrát Divergencia. Žiaci boli rozdelení do frakcií, navštevovali rôzne stanovištia, mali diskotéku a uskutočnila sa aj nočná hra.

Deň otvorených dverí

10. 2. sa na našej škole uskutočnil deň otvorených dverí. Tí, ktorí by sa k nám budúci rok chceli pridať, sa prišli pozrieť, ako to na našej škole vyzerá. Väčšine žiakov bolo pre istotu, aby ich neodstrašili, udelené riaditeľské voľno. Tí, ktorým to bolo povolené, ostali na vzorových hodinách, kde si adepti na našich budúcich spolutrpiteľov mohli pozrieť, ako asi vyučovanie na našej škole prebieha.

Divadelné predstavenia „Via Historica“

Na konci marca sa v aule našej školy uskutočnilo divadelné predstavenie s názvom „Cesta slovenskou históriou: „Od Sama po Jánošíka“. Traja herci nám jednoducho a vtipne vyrozprávali príbeh našich predkov. Na javisko boli, k veľkému pobaveniu prizerajúcich sa a veľkému zdeseniu zúčastnených, zavolaní aj niektorí žiaci.

AKO BOLO NA LYŽIARSKOM?

27. 2. o deviatej ráno stálo pred zimným štadiónom 60 žiakov nabalených ako na mesiac. Posledné voľné miesta v autobuse sme obsadili kuframi a z uličky medzi sedadlami sa stala prekážková dráha. Cestu sprevádzali pesničky a všetci sme sa stali celkom nádejnými spevákmi.

Hneď ako sme vystúpili z autobusu, minimálne štyria ľudia sa vysypali na ľade. Cesta na chatu nebola pripravená na našu kondičku, a tak Šulo s Kubkom išli radšej autom. Keď sme prišli na chatu, privítala nás milá pani, ktorá bola od začiatku extrémne nesympatická. Od začiatku na nás kričala, že sa máme prezúvať, a nakoniec sme prezuvky nosili častejšie ako v škole. Samozrejme, inak sme úplne poslúchali a majiteľka sa vôbec každú hodinu nestážovala. Pred večerou xxxxx hrali schovávačku. Vyhrali to tie, ktoré sa ocitli na Počiatkovej a Kočnerovej fotopasci. Ich majitelia boli zachytení xxxxx.

Prišiel čas, na ktorý sme všetci čakali. Prvá noc. Došiel si na záchod – toaleták nikde, došiel si do sprchy – sprchová hlavica nikde, ľahol si si na posteľ – televízor nebol, a vlastne ani jedno nebolo. Izba 111 mala všetkého do zásoby. Bývali tam kukláči. Jedného z nich sa nám podarilo spacificovať a skončil profesionálne zajatý. Niektorí z nás to vzdali a stali sa z nich imigranti. Na cudzej izbe s cudzími ľuďmi... Ale bolo to fajn.

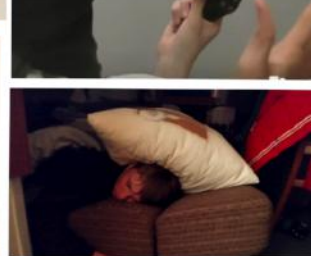
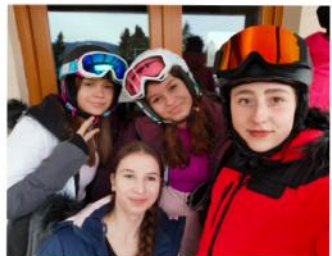
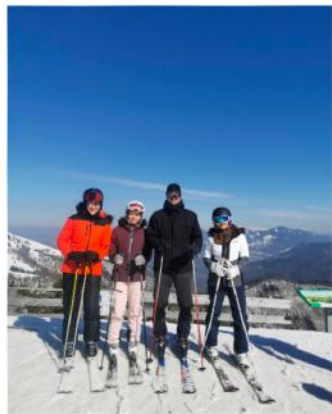
Tri hodiny ráno a o tichu mohli učitelia naozaj len snívať. Vlastne, skôr nesnívať. Samozrejme, my za to nemôžeme, za to môžu xxxxx. Každovečerná kontrola, ktorá bola veľmi prísna, preto vždy skončila drepovaním a klikovaním na chodbách.

Ráno bolo ťažké. Po otvorení očí si zistil, že spíš s niekým iným a úplne inde, ako si mal v pláne. Na svah sme sa trepali pomerne dlho, po sprostom snehu a ľade ako xxxxx. No a všetci vieme, ako vyzerajú slovenské svahy poobede v zime, keď je 5 stupňov, a preto každá Zdena a Zdeno zbierali drobné po zemi minimálne 4-krát.

Po návrate zo svahu vyhrali kukláči jednosmerný lístok domov. Ale ich šarm a návšteva učiteľského krídla to celé spravila. Pani chatárka sa neustále hrala na rodiča a policajtku. Jej prioritou boli závesy a teória, že „na niečom isto fičíme“. Ale my vieme, že za to naozaj mohli xxxxx.

Kondičná streda bola deň, kedy sme naozaj zistili, že naša kondička je na bode mrazu. Ten jeden s najslabšou kondičkou, tzv. Šulo, sa vyviezol autom a my ostatní sme šliapali obrovský kopec, na ktorom nefungoval vlek. Ale aspoň, že nám vyviezol lyže. Zlatý.

Vo štvrtok poobede nás všetkých vyplo. Zaspali sme.

Spali sme aspoň dve hodiny, všade, aj štyria na jednej posteli. Potom sme sa už tradične stretli na jednej izbe a pozerali „typický slovenský seriál“ – Mama na prenájom. Také hádky, aké pri ňom vznikli, ste ešte nevideli. Keby ste si vtedy kýchlí a ostatní by prepočuli, čo povedala babka doktorovej sestry jeho syna žene, uvideli by ste svetlo na konci tunela. Objednali sme si k tomu pizzu a pizzéria zbohatla. 15 kusov pizze, vysoké sumy peňazí a spokojní lyžiar.

Samozrejme, že sme večer zabudli na hodiny a neboli sme tam, kde sme mali byť. Na izbe 110 bolo veeeelmi veľa dievčat. Takmer všetky. Keď sme zistili, že sa kontrolujú izby, plán bol jasný – pár dievčat do skrine, pár do kúpeľne a zvyšok na balkón. Niektoré sa tvárili, že sú niekto iný, aby sedel menný zoznam izieb. Prešlo to. Celkom.

V piatok sme skúsili dokonca iný svah – Záhradište. Tam sme sa cítili ako najväčší páni, lebo prejsť po strmine na lúčku... Skús a pochopíš. Niektorým dokonca z toho, ako sa nemuseli namáhať, prišlo veľké teplo a vyzliekli sa do pol pása. Pohľady ostatných nestoja za komentár, to musíš vidieť.

Obed nestačil, tak sme sa ešte posilnili, ako by povedala „milá“ pani chatárka: „Také umeliny dávať do seba! Tieto wifonky, či jak to vy mladí voláte, to by som ja nikdy nejedla.“ A tak sme si dali pre istotu dve porcie, nech ju aj šľak trafí.

Z poslednej noci si odnášame dôležité ponaučenie: treba si zhasnúť svetlo a byť trochu tichšie. A možno by pomohlo nemať izbu hneď vedľa majiteľky.

V sobotu nastal čas na balenie. Ani by ste neverili, koľko nových vecí som napríklad ja objavila u seba na izbe alebo v skrini. O papučiach ani nehovorím, tých bolo každý deň tak veľa, že by som si mohla otvoriť CCC.

Spev v autobuse sa zase opakoval. Po príchode do Nitry sme na parkovisku zistili, že Hanke chýbajú lyže. Nevadí, vyriešili sme to (teda, je to v procese)...

Musím povedať, že sme úspešne dorazili domov. Všetkých 60 kusov párovských matematických a veľmi nadaných lyžiarov sa vrátilo domov v celku, no tentokrát už nie ako pri nástupe (xxxxx), ale naopak... Všetkým bolo veselšie.

A tak končí náš vysnívaný lyžiarsky. Úžasný týždeň plný tímovej práce, smiechu, plaču a srandy zároveň...

Sofia a Adam z V. OG

* Ospravedlňujeme sa čitateľom, ale článok v kompletnom znení neprešiel cenzúrou. Nechávame priestor pre vašu fantáziu; celú pravdu však poznajú len tí, ktorí tento lyžiarsky prežili (oni vedia, aké časti a prečo boli scenzurované).

ZLATÁ ÉRA PÁROVSKÉHO SWAPU

Vchodové dvere do školy dokorán a aula plná oblečenia. Vďaka tomuto unikátnemu projektu môžete prispieť na dobrú vec a okrem toho sa vrátiť domov s ešte napratanejšou taškou oblečenia ako bola tá, s ktorou ste odišli.

OGS PÁROVSKÉHO SWAPU

Párovský swap vám dáva možnosť vymeniť si oblečenie, ktoré už nenosíte, za iné vyradené kúsky a v prípade, že si chcete odnieť viac kusov oblečenia, platíte symbolický poplatok 30 centov za kus (informácie hľadajte na instagramovom profile @parovsky_swap).

Bez Andrey Gábrišovej a Mareka Garlátyho z 8. OG by sa však nikdy nezrodil. Pýtala som sa ich, ako sa im to celé podarilo.

Prečo ste začali s Párovským swapom?

Andrea: So swapom sme začali, pretože sme obaja boli zapojení do programu DofE, kde sa určitý čas musíme venovať nejakému dobrovoľníctvu.

Ako ste prišli s nápadom výmeny oblečenia?

Marek: Nechali sme sa inšpirovať sociálnymi sieťami a taktiež situáciou vo svete. Mali by sme čo najviac recyklovať, obmedziť kupovanie nových vecí a skúsiť im dať druhý život alebo využitie. Cieľom bolo odovzdať vyzbierané peniaze a oblečenie organizácii, ktorá ich použije na dobré účely.

Dokázali ste prilákať ľudí nielen z našej školy, ale aj zo širšieho okolia Nitry. Trvalo to dlho?

Ako by ste to porovnali s vašimi očakávaniami?

Andrea: Naše očakávania boli určite prekročené. Mysleli sme si totiž, že swap sa uchytlí len na našej škole a z väčšej časti prídu len žiaci Párovieci. Opak bol ale pravdou. Párovčanov prišlo iba zopár a väčšinu našich návštevníkov tvorili ľudia, ktorí sa o swape dozvedeli buď z Facebooku alebo z letákov.

Bola organizácia swapu na našej škole náročným procesom?

Marek: Bolo to dosť náročné aj vzhľadom na to, že škola nedisponuje veľkými priestormi na uskladnenie vecí ako sú obrovské vrecia oblečenia. Tie som musel mať počas prvých mesiacov v našom rodinnom byte na Klokočine. Vybavovanie auly bol najväčší kameň úrazu, musel sa vybaviť dozor a tiež niekto, kto by školu predtým otvoril a tiež po nás zavrel, keďže sa swapy konali v sobotu. Koniec koncov sme na to boli dvaja, čiže sme si prácu nejako podelili a zvládli, aj keď to bolo rozhodne náročné.

Museli ste prekročiť svoju komfortnú zónu, možno urobiť niečo trochu šialené, aby ste ľudí zaujali?

Marek: Asi nič vyslovene šialené, ale už iba samotná organizácia swapu bola ďaleko za hranicami našich komfortných zón, či už išlo o samotnú komunikáciu s ľuďmi, alebo o riešenie rôznych nepríjemných situácií.

Aký je váš najbizarnejší zážitok zo swapov, ktoré ste organizovali?

Andrea: Najviac bizarné mi prišlo množstvo ľudí, ktorí nosili spodné prádlo alebo špinavé oblečenie, aj keď bolo jasne povedané, že to od nich z hygienických príčin zobrať nemôžeme.

Aký to bol pre vás pocit, keď ste vyzbierané prostriedky odovzdali občianskemu združeniu „Podaj mi ruku“?

Andrea: Bola som strašne šťastná, že sa rok plný driny vyplatil a mohli sme pomôcť ľuďom, ktorí to naozaj potrebujú. Veľmi ma potešilo, koľko oblečenia a peňazí sme mohli odovzdať a aj to, že mi konečne z pliec padla veľká zodpovednosť, ktorá prišla s organizovaním swapu.

Máte nejaký odkaz pre tých, ktorí by chceli rozbehnúť svoje vlastné projekty, potenciálne aj práve na našej škole?

Andrea a Marek: Určite chodte do toho. Aj keď to možno nebude vždy ľahké, ten pocit na konci vždy stojí za to. Dôležité je obklopiť sa ľuďmi, ktorí vás podporujú a sú vám ochotní pomôcť. Potom už stačí len odhodlanie a zvládnete všetko, čo budete chcieť. Najťažšie je začať. Začnite s dobrým nápadom a vyhrali ste.

Jakub Pohánka z II. B prevzal organizáciu swapu, keď sa vízia Mareka a Andrey naplnila a rozhodli sa posunúť ďalej. Navždy spomíname.

Čo môžeme čakať od jeho novej tváre?

Čím ťa zaujal tento projekt a prečo si sa ho rozhodol prevziať?

Vždy sa mi páčila myšlienka toho, že nájdem nejaké super kúsky, ktoré by som si možno normálne nekúpil, no takto by som mal možnosť ich vymeniť za niečo, čo už nepoužívam. Prevziať som sa ho rozhodol preto, že som začal so zlatou úrovňou DofE a bola to ideálna šanca robiť aktivitu na dobrovoľníctvo a pokračovať s niečím zmysluplným a hodnotným.

Tešíš sa alebo sa bojíš?

Bojím sa, koľko ľudí príde a či mi bude mať vôbec kto pomôcť. No zároveň sa teším, ako to celé dopadne, teda pokiaľ to vyjde aspoň z 50 % tak dobre ako posledné swapy.

Ako by si predal swap tým, ktorí už rozmýšľali, že prídu, ale nie sú si úplne istí?

Na myšlienke swapu sa mne najviac zapáčila celá idea toho, že nemusím platiť. V podstate stačí, keď prinesiem vlastné oblečenie, z ktorého som napríklad už vyrástol, a zamením ho za niečo iné. Ľudia majú v šatníkoch často rôzne extravagantné kúsky, ktoré môže niekto iný využiť. A pri najhoršom si to oblečenie vždy viem za dobrovoľný príspevok kúpiť :).

KINESIO TAPING

Keď ste naposledy pozerali šport, či už to boli majstrovstvá sveta vo futbale alebo tenis, určite ste si všimli, že niektorí hráči mali na nohách, rukách alebo iných častiach tela nalepené farebné pásky. Možno ste si mysleli, že je to na okrasu, no nie je to celkom tak (aj keď pekné to určite je).

Tieto farebné pásky sa volajú tapy (čítaj tejpy) a sú veľmi šikovnou fyzioterapeutickou pomôckou so širokým spektrom použitia. Môžu byť využité na korekciu držania tela, posilnenie svalov a kĺbov po zranení, liečení hallux valgus (vbočený prst na nohe), zrýchlenie hojenia modrín... Najkrajšie na tom však je to, že naučiť sa základné techniky zvládne aj absolútny zdravotnícky laik. Chcel by som však podotknúť, že v prípade ťažších zranení je odporúčané vyhľadať pomoc profesionálov, pretože tape dokáže pomôcť s natiahnutým svalom, ale zlomené koleno s ním nevyliečite.

Teória fungovania a vlastnosti

Doteraz ste sa mohli dočítať o tom, čo tapy dokážu, no v tomto odstavci si vysvetlíme, ako fungujú.

– Tieto pásky sú schopné natiahnuť sa až do 180 % svojej pôvodnej dĺžky. Túto vlastnosť využívame napríklad pri lepení pret'ažených ramien, kde preto, že natiahnutá páska sa prirodzene chce stiahnuť naspäť, napomáha pri zdvíhaní paží.

– Keď nalepíme natiahnutý tape, koža sa spolu s ním zvrásni, vďaka čomu sa nadvihne pokožka a zväčší priestor pre prúdenie lymfy a krvi. Tento efekt je užitočný pre športovcov na prekrvenie a rozohriatie svalstva, ale je zámerne využívaný aj pri liečení modrín a opuchov. Keď lepíme týmto spôsobom, výsledný tape sa podobá chobotnici.

- Tieto dva efekty sú z môjho pohľadu najdôležitejšie, avšak musím spomenúť aj efekt placebo, ktorý je veľmi často nápomocný — či už je to pri senioroch, ktorí sa farebnému doplnku potešia, alebo športovcoch, ktorým pocit stability v oslabenom článku dokáže rozviazať ruky.
- Tapy sú vodovzdorné, takže sa s nimi môžete kludne aj sprchovať.
- Lepidlo je vytvorené z prírodných látok, preto je výskyt alergických reakcií minimálny.

História a zaujímavosti

- Domov kinesiotapingu je v Japonsku, kde chiropraktik Kenzo Kase modifikoval skôr využívané neelastické medicínske pásky tak, aby neobmedzovali rozsah pohybu.
- Najväčší vzrast popularity kinesiotapingu nastal po Olympijských hrách v Aténach 2004. Vtedy bol využívaný najmä na športovcoch, čo sa s postupom času zmenilo. Dnes je kinesiotape lepený častejšie na obyčajných ľuďoch ako na športovcoch.
- Kinesiotape sa využíva aj na závodných koňoch.
- Kurzy sa organizujú aj na Slovensku, ale návody sa dajú nájsť i na internete.

Matúš

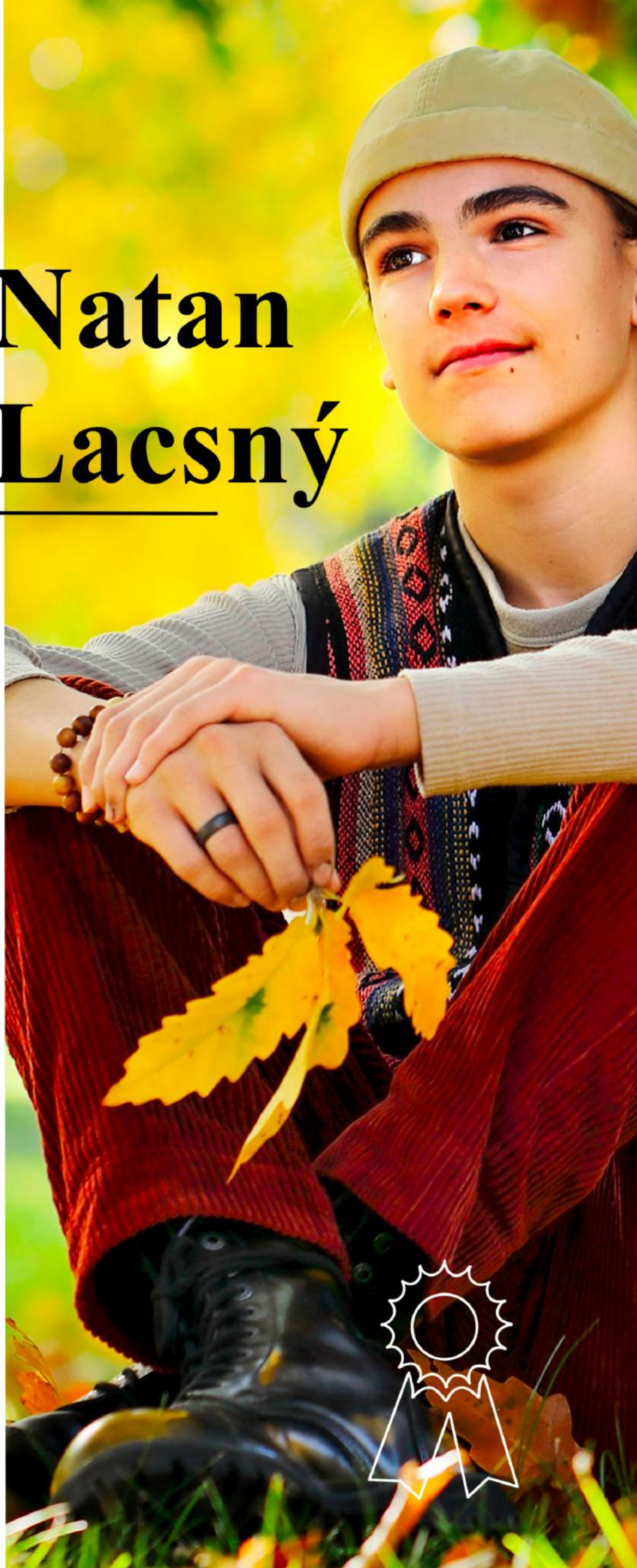
Z tabla úspešných

M a t e m a t i k a – s l o v o , ktorého sa mnohí z nás boja. Niekedy na týchto hodinách mávame pocit, ako keby učitelia hovorili akýmsi prapodivným nárečím. Niektorí z nás však dokázali to, čo sa iným zdá nemožné: porozumeli tomuto nárečiu a na hodinách matematiky nemusia pochopenie a zaujatosť iba predstierať. Časť z týchto jedincov sa ale rozhodla zájsť ešte ďalej a začali sa zapájať do súťaží z tohto tajuplného predmetu. Medzi takýchto jedincov patrí aj Natan Lacsny zo IV. OG.

Natan bol za svoj život na viacerých súťažiach, ale jeho obľúbenou je práve matematická olympiáda. Svoje rozhodnutie prihlásiť sa práve na túto súťaž zdôvodňuje tým, že sa chcel v danej oblasti rozvíjať a baviť ho pocit, keď niečo dorieši a je to správne. S úsmevom spomína na to, že raz riešenia odoslal na zlú adresu. A myslí si, že pre študentov je prospešné sa do súťaží zapájať, pretože sa tak rozvíjajú v danej oblasti.

Natanovým osvedčeným tipom na učenie je, že všetko ide ľahšie, keď človek danej veci rozumie, a v budúcnosti by chcel byť učiteľom. Predmet, ktorý by zrušil, je druhý cudzí jazyk, lebo si myslí, že by sme sa mali najprv poriadne naučiť aspoň jeden. Jeho obľúbeným učiteľom je p. p. Cifra, ale neuviedol prečo, a tak nám ostáva už len hádať, čo ho na ňom tak očarilo. Jeho obľúbenými filmami sú Haire a Man on the Moon a keby mal 1000 €, odišiel by na chvíľu do Holandska na vidiek. Párovčanom odkazuje, aby si nekupovali centrifúgy. :)

Natan Lacsny

Z tabla úspešných

Dejepis. Pre mnoho žiakov nuda, pre niekoho však možnosť spoznať a skúmať príbehy iných ľudí a poučiť sa z nich. Možnosť neurobiť chyby, ktoré už spravil ktosi pred nami. Tento druhý pohľad na dejepis zdieľa aj Tereza Brossmannová z II. D.

Tereza možno nepriamo poznáte ako autorku niektorých článkov v Nezmare. Okrem toho sa však už od základnej školy zúčastňuje na dejepisnej olympiáde, v ktorej sa jej aj darí a minulý rok skončila piata na celoštátnom kole. Na tejto olympiáde ju bavilo písať najmä vlastnú prácu o téme, ktorá ju zaujímal. Celoštátne kolo v Bratislave bolo pre ňu tiež zážitkom, pretože to, ako sama vraví: „Bola super skúsenosť, mnoho som sa naučila a spoznala som veľa ľudí s podobnými záujmami, s ktorými som doteraz v kontakte.“

A aké sú jej pohľady na svet „mimo školy“? Tereza vraví, že ak by mohla zrušiť jeden predmet, bolo by to plávanie. Ak by mala 1000 €, použila by ich na zaplatenie jazykového kurzu v Španielsku (okrem ŠPJ sa však učí aj ANJ a NEJ). Jej obľúbený film je Truman Show. A či je zodpovedná? Vraj určite nie :). A na záver vám odkazuje, aby ste sa nebáli zúčastniť súťaží, ktoré stredná škola ponúka, pretože je to jedna z mnohých ciest, ako sa dozvedieť viac o tom, čo vás zaujíma a spoznať ľudí s podobnými záujmami.

Luzi

Tereza Brossmannová

17

Informatika – binárna sústava, nuly a jednotky, ktoré vytvárajú všetko s ňou spojené. Už len to je pre väčšinu z nás záhadou. K tomu pridajme programovací jazyk, logiku, algoritmy a mnoho ďalšieho, čo informatika obnáša, a vznikne nám hotová tragédia. Toto však neplatí pre Jakuba Konca, ktorému nič z toho nerobí problém.

Svedčia o tom aj jeho úspechy na rôznych súťažiach. Najzaujímavejšie spomienky má z Medzinárodnej olympiády v Indonézii, kde už len samotná návšteva krajiny bola preňho zážitkom. Funguje to tam vraj úplne inak, ľudia sú tam aj napriek chudobe oveľa šťastnejší ako tu a toľko sa nestresujú. Aj keď mu súťaž nevyšla úplne podľa predstáv, riešenie úloh nie je hlavným dôvodom, prečo sa chodí na IOI – sú to hlavne skúsenosti a spomienky, ktoré človek získa. Bol sa napríklad prejsť k aktívnej sopke, hral na tradičných hudobných nástrojoch, zažil najsilnejší dážď vo svojom živote, no hlavne získal množstvo kamarátov z náhodných miest po celom svete.

Na olympiádu z informatiky sa po prvýkrát prihlásil preto, lebo ho bavilo programovanie a jednoducho si povedal, prečo to neskúsiť. To odkazuje aj Párovčanom – už len úspešné vyriešenie krajského kola väčšinou postačuje na prijatie na takmer ktorúkoľvek vysokú školu na Slovensku a v Česku. Okrem toho je to príležitosť stretnúť ľudí s podobnými záujmami.

No a aký má človek s primárnou záľubou o INF názor na školský systém? Mali by sme zrušiť niektoré hodiny a nahradiť ich práve nulami a jednotkami? Jakub vraví, že nie, skôr si myslí, že by sa mali prebalansovať počty hodín a zvýšiť počet voliteľných predmetov. Ak by mal 1000 €, pravdepodobne by skončili na sporiacom účte, keďže je finančne veľmi šetrný človek. No a aké má osvedčené tipy na učenie sa asi nedozvieme, pretože vraví: „Naozaj nie som správny človek na túto otázku...“ *Adel*

Stratená

stratená v hmle
hľadám svoje otázky
ako kľúče v pohovke

stratená v tme
vôkol kvílivé vzlyky
na veľmi starej nahrávke

stratená v daždi
kde iba blúdím
premietajú sa veci dávne

stratená v pasci
každý je hlúpym
keď hľadá niečo nereálne

stratená v sebe
stále hľadám odpovede
čo miznú rýchlo ako dym

stratená v svete
strely letia a ja v strede
človek nič nespraví s tým

stratená v sne
kde lietajú len koláčky
no nie je to ako v rozprávke

stratená v hmle
ešte stále hľadám otázky
ako kľúče v pohovke

Kamari

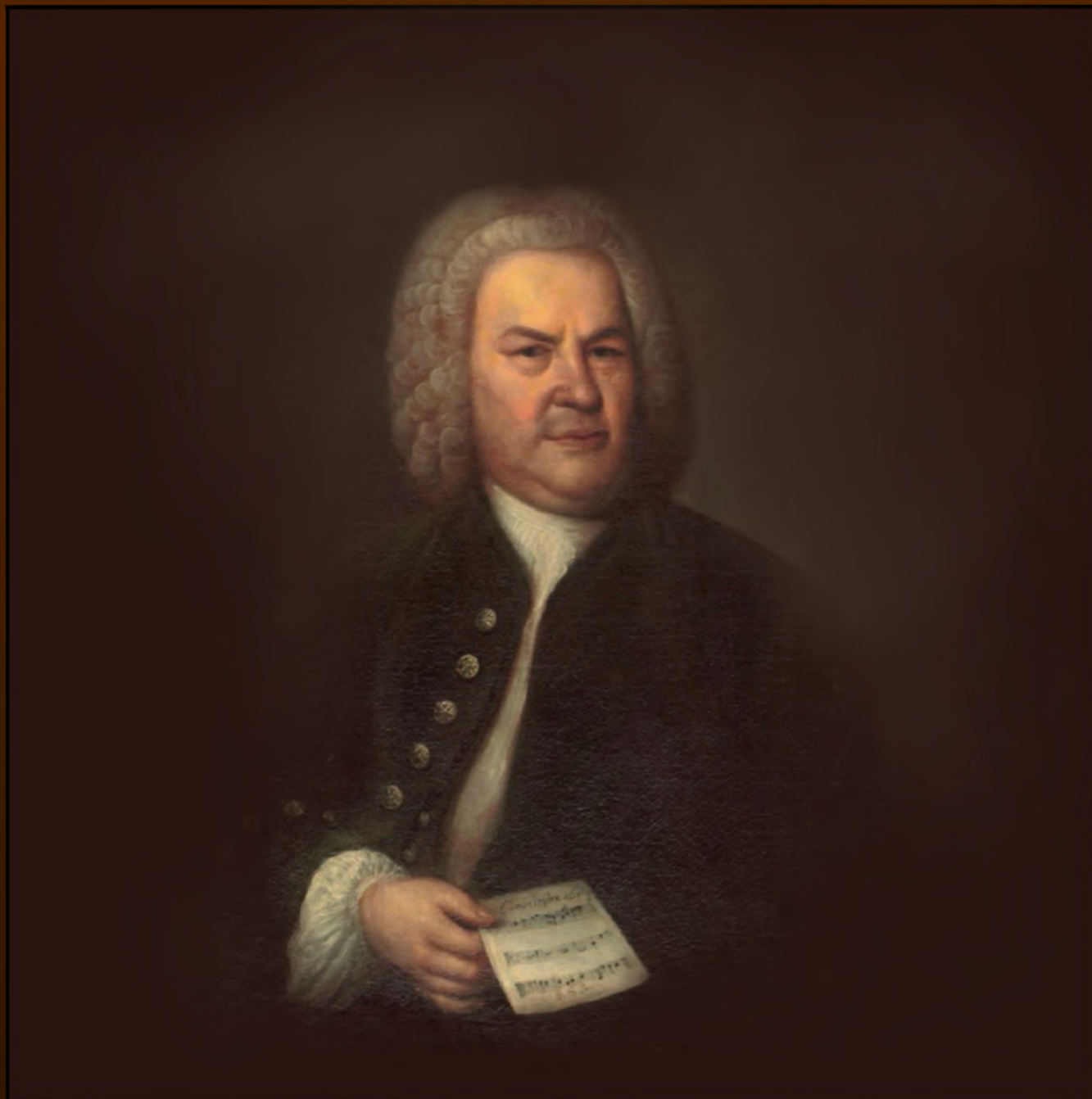
Maľby

búranie snov
nápady v koši skrčené
už nemáme slov
visíme ako maľby na stene

nikto nemá ciele
život zrelý na zahodenie
mozgy zamknuté v cele
chceme byť maľby určené len na chválenie

Kamari

Kontrapunkt

Robet Jando, Lea Súdorová

0:25

2:50

Kontrapunkt je najvyšší štýl kompozície hudby. Jeho názov je odvodený z latinského „punctum contra punctum” = „nota proti note”. Špecifickosť kontrapunktu spočíva v tom, že sa spracúvajú viaceré melódie súčasne. Všetky zúčastnené melódie sú si rovnocenné, čo znamená, že majú svoj vlastný melodicko-rytmický život. Napriek tomu spolu harmonicky ladia. Príkladom nám môžu byť dvaja kamaráti spievajúci si naraz dve rozdielne pesničky. Pointou je, že sa navzájom nerušia, ale dopĺňajú.

Robert Jando - Arioso
(hudba)

Robert Jando - Arioso
(noty)

J.S.Bach - Sind Blitze, sind
Donner

Simon & Garfunkel
-Scarborough Fair - moderná
obdoba kontrapunktu

Jando Sidorov

ZÁKULISIE

podujatia roka:

čo vaše oči nevideli?

Dňa 11. 3. 2023 sa v DAB uskutočnil dlho očakávaný benefičný koncert nášho gymnázia. Nadšení rodičia, slzy dojatia, standing ovation, neutíchajúci potlesk, enormná radosť a mnoho úsmevov spokojných Párovčanov. V takejto veľkolepej atmosfére sa nieslo vytúžené podujatie roka a naozaj stálo za to. Čo sa však skrývalo za oponami tohto podmanivého večera? Koľko úsilia, nervov a lbalginov bolo spotrebovaných na jednu generálku?

Konkrétny počet balení, ktoré boli ráno predané v okolitých lekárnach určiť nevieme, no niekoľko by sa ich v zákulisí DAB určite našlo, ba dokonca kalciový sirup bol pravou rukou speváčok počas celého dňa. Pani profesorky Slučiaková, Cehuľová, Macaiová, Calvo a mnoho ďalších sa viac ako mesiac naplno venovali prípravám. Skutočný zhon však vždy začína v deň D. Usporiadanie, rozloženie a vedenie tej obrovskej masy ľudí si vyžiadalo dve genrálky a usilovnú prácu zvukárov od skorého rána. Priestory divadla dodávali všetkým grandiózny pocit. V šatniach bublali hlasy žiakov, na schodoch a v divadelných sálach bolo počuť rozospievavajúcich sa spevákov, zvučiace kapely, na chodbe sa rozecvičovali naši výborní tanečníci. Spotreba elektriny maľujúcich sa krások pred zrkadlami určite presiahla denný limit divadla a navoňaní gentlemani museli svoju šatňu pravidelne vetrať. Kde boli oni, tam bol aj Old Spice.

Napriek časovej tiesni sa vďaka vynikajúcej spolupráci účinkujúcich, moderátorov a organizátorov všetko uskutočnilo podľa plánu. Stres, tréma, napätie a jednoducho adrenalín, no aj veľa zábavy, šťastia a spokojnosti. Aj takto vyzerá zákulisie benefičného koncertu Gymnázia na Párovskej ulici.

Laura

STROJ REALIZÁCIÍ FANTÁZIÍ

Na Instagrame som videl ľudí, ako si na 3D tlačiarňach vyrábajú rôzne pomôcky, hračky a dokonca aj umenie. Zistil som, že Párovce majú vlastnú 3D tlačiareň a aj študentov, ktorí sa tým zaoberajú. Môjmu kamarátovi Šimonovi z 1. A sa to dokonca podarilo premeniť na biznis. Prirodzene ma lákalo položiť mu zopár otázok.

Čo je 3D tlač?

Je podobná ako tlač na normálnej papierovej tlačiarňi, tlačíš ale do priestoru. Môžeš si tak zrealizovať svoje výtvarné alebo mechanické nápady. Využitia sú rôzne, predstavám neklad hranice. Výrobky vyzerajú tvarovo – ako len chceš; materiálom alebo farbou – na výber máš viac odtieňov ako by si dokázal vymenovať. Môžu byť dokonca ohňovzdorné alebo vodeodolné, závisí to od typu plastu, ktorý taký je.

Je 3D tlač lepšia ako iné metódy?

3D tlač je omnoho jednoduchšia a lacnejšia ako akýkoľvek iný typ výroby a určite aj časovo úspornejšia ako CNC prístroje.

Ako si niečo vyrobiť na 3D tlačiarňi?

Nájdí si 3D model na internete, rôzne stránky ponúkajú už hotové 3D modely, ktoré si môžeš stiahnuť a nahráť priamo do tlačiarne.

Už hotové 3D modely na tlač nájdeš na:

<https://www.thingiverse.com>

<https://www.printables.com>

<https://cults3d.com/en>

Chcem si vyrobiť úplne vlastnú vec...

To je na tom to najlepšie! Existujú rôzne programy, v ktorých si môžeš nadizajnovat svoj nápad. 3D tlačiareň ho potom premietne do reality. Navyše to nie je vôbec ťažké – pripomína to skladanie lega alebo kreslenie v skicári, len s 3D objektmi. Komplikovanosť prichádza len s komplexnosťou.

Koľko stojí 3D tlačiareň? 200 €? 2400 €?

Lacnejšie 3D tlačiarne si môžeš kúpiť už od 100 - 150 €, ale dal by som do pozornosti, že Párovce majú v učebni informatiky 3D tlačiareň, ktorú môže použiť hocikto.

Vedel by si mi niečo vyrobiť podľa môjho nápadu?

Áno, vedel, ak sa ti niečo páči a nemáš čas to dizajnovat' alebo hľadať hotový model, môžem ti ho nadizajnovat' aj vyrobiť na svojej tlačiarňi.

Týmto článkom som chcel rozšíriť vaše obzory o túto zaujímavú technológiu, ktorú nenájdete na každej škole ;). Ak by ste sa chceli dozvedieť viac, môžete Šimonovi napísať na Instagram: @_s.barantal_

OČAMI

IV. A

IV. B

Ktorý učiteľ
k vám
pristupoval
najprívetivejšie?

p. p. Hladík

p. p. Chudík, p. p. Bozó,
p. p. Bozová

Ktorý učiteľ bol
najprísnejší?

p. p. Guldan

p. p. Pániková, p. p. Bakalová,
p. p. Macaiová

Ktoré jedlo zo
školskej
jedálne vám
chutilo najviac?

granadír,
žemľovka,
špagety

dukátové buchtičky,
ryžový nákyp

Ktorý školský
výlet sa vám
zaryl do pamäti?

Krakow

Krakow a lyžiarsky

Najzaujímavejší
Párovčan?

p. p. Guldan

ja, Andrej Žitnay,
Jakub Gulváš, Hana
Pokorná, Ema Belicová

Koľko hodín
denne zvyčajne
venujete príprave
do školy?

v rozpätí
0 - 5/6

2, 1½, 2 - 6 hodín

Hláska/slovo
vystihujúce vašu
triedu

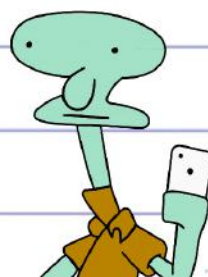
jako

LES

Slovo, ktorým sa
dajú opísať
Párovce

ústav

bordel, chaos, horská
dráha

MATURANTOV

IV. C V. E VIII. OG

p. p. Magdinová,
p. p. Bozová

p. p. Baraníková

p. p. Hudec

p. p. Juríková,
p. p. Cehuľová

p. p. Soukupová

p. p. Adamíková

vegánske lasagne,
maďarský guláš

špenátové halušky,
špagety

pangas

Krakow a
lyžiarsky

stužková

Krakow

Dominik Haspra,
Marek Kováč

Matúš Dokupil,
Hanka Kluvancová

pani Marta

0 - 2,
ak nemáme písomku
s p. p. Palušovou,
tak statočnú 1/2
hodinku

1 - 2

6 minút

Písomka?

unity in stupidity,
mentálni atléti

Kto ide šatňa? „Macaiová
triedna? To je jasné...”

Zloba

chyba, paralympiáda
životný štýl

životný štýl

chcemsazabiť

Martina

LIV KOTRUSZ
~ presents ~

VAMPIRE ACADEMIA

CHAPTER III

Selina
she/her

Batrick
he/they

Aram
he/him

Tot
they/them

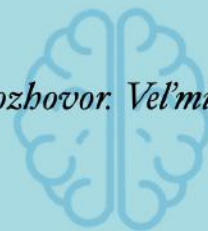

Rozhovor so sociálnym pedagógom

Mgr. Jakubom Piknom

Ďakujem vám, že sa tu dnes takto môžeme stretnúť a zrealizovať tento rozhovor. Veľmi sa naň teším. Rada by som teda prešla k prvej otázke:

Čo Vás priviedlo k vašej terajšej práci, prečo ste si ju vlastne vybrali?

Rozhodoval som sa medzi viacerými smermi, no to, prečo som práve skončil práve tam, kde som, ovplyvnili okolnosti. Dlho som totiž pracoval so seniormi v domove dôchodcov, no jedného dňa mi povedali: „Kašli na nás, treba sa venovať mladým, to im patrí budúcnosť, o nás sa už niekto postará.“ A tak som 4 roky pracoval s mládežou online v IPčku (ipcko.sk) a nakoniec sa mi dostala príležitosť ísť sem.

Lákala vás práca s ľuďmi odmalička?

Začalo to už na základke v 9. ročníku, keď sme si vyberali strednú a ja som sa rozhodoval medzi zdravotkou a pedagogickou. Vtedy mi triedny povedal, nech idem určite na pedagogickú, pretože tam práve otvárali nový odbor, ktorý by ma mohol baviť – sociálno-výchovný pracovník (sociálny pracovník a vychovávateľ). Vyštudoval som ho a neskôr ma to nakoplo na dobrovoľníčenie a pomoc druhým.

Aký je zásadný rozdiel medzi školským psychológom a sociálnym pedagógom?

Rozdiel je v tom, že psychológ sa zaujíma viac o tú dušu, zatiaľ čo sociálny pedagóg rieši skôr vzťahy (napr. vzťahy a spoluprácu medzi žiakmi). Dovolím si ale tvrdiť, že tieto práce už jedna bez druhej ani nefungujú, preto pracujeme s Martinom veľakrát spoločne.

Pomáhate čisto iba žiakom, alebo k vám prídu aj iní ľudia?

Okrem študentov chodia za mnou aj rodičia a kolegovia.

Môžeme sa v blízkej budúcnosti tešiť na vami organizovanú prednášku alebo podujatie?

Áno. Pripravujeme viacero prednášok aj workshopov, ale zatiaľ nemôžem prezradiť viac.

Čo vás na vašej práci baví najviac?

Najviac ma baví, že ma osobnostne dokážete neskutočne posúvať ďalej vašimi názormi, životnými situáciami. Ja sa snažím tieto situácie anonymne podávať ďalej, aby sa docielili zmeny v kvalite života a aby sa otvorili oči tým, ktorí ich majú zatvorené.

Aby vás dokázali pochopiť alebo skôr pochopiť sa navzájom a budovať lepšiu komunitu. Taktiež chcem povedať, že ak vás niečo trápi, je oveľa lepšie sa niekomu zdôveriť, než to v sebe dusiť, pretože ten kameň, ktorý so sebou ťaháte, bude len ťažší a ťažší.

Čo by ste odporučili žiakom, keď je toho na nich psychicky veľa? Čo pomáha vám?

Niektó si ide zašportovať, niektó si prečíta knihu. Tak, ako každý z nás je jedinečný, tak aj ten spôsob, ktorý zaberie, je jedinečný. Treba spoznávať samého seba a hľadať to, čo funguje na vás. My ako Školský podporný tím vieme byť nápomocní a spoločne hľadať možnosti riešenia takýchto kríz alebo nepohody. Mne osobne pomáha hudba, meditácia, rozprávanie sa a dobré jedlo.

Máte nejaké pranie do budúcnosti?

Aby sme tvorili jednu veľkú rodinu, nebáli sa vyjadriť, čo si myslíme a vedeli sa vzájomne rešpektovať a podporovať.

Poskytli ste nám naozaj zaujímavé informácie, o ktorých pravdepodobne veľa ľudí predtým nevedelo. Ďakujem vám za rozhovor a prajem príjemný zvyšok dňa.

Ivy

Nástenka pozitív

Na prízemí je nová nástenka. Povieť si – prečo by ma to malo zaujímať? Hm, nenájdete na nej však informácie o súťažiach alebo maturitách – ide o nástenku pozitívnych odkazov. To, ako sa tam dostala a čo si o nej myslíte, sa dočítate práve tu.

Prečo vlastne?

Za celým nápadom stojí Sofia Petrovičová z 5. OG. Ako sama hovorí, každý sem-tam potrebuje počuť niečo pekné. Presne preto si doma začala na skriňu lepiť papieriky s odkazmi (napr. „You don't have to prove anything to them!“) a po čase jej napadlo, že pocit spokojnosti, ktorý zažívala pri pohľade na svoje odkazy, by chcela sprostredkovať aj iným. A tak hľadala a vymýšľala citáty, ktoré potom so svojimi kamarátmi prepísala, a 20. 12. nalepili na nástenku presne 523 papierikov. Odvtedy nástenku pravidelne dopĺňa a piatkové večery trávi niekedy aj do tretej ráno písaním ďalších odkazov.

Ale kde berie tú motiváciu? Ľudstvo je predsa často nevďačné, ľahostajné a letargické – oplatí sa to vôbec? Podľa jedného citátu, „Život je ťažký, ale keby bol ľahký, tak by sme zomreli od nudy.“ Sofia mala pocit, že robí málo. Pálčivý pocit, že nedokáže dosť pomôcť a zlyháva pri iných ľuďoch. No ako sama vraví, stojí za to vidieť, ako nenápadný papierik vyčaruje úsmev na niečej tvári. Aj keď je toho na ňu samu veľa, berie to ako výzvu, ktorú chce splniť. Hoci spočiatku neverila, že by niečo takéto mohlo byť prospešné a jej vnútorné ja má stále pocit „hladu“, že to nestačí, aj nasledujúca anketa svedčí o tom, že i takéto drobné zrnko vie v mnohom zlepšiť deň, a to je dôležité.

Čo na to vravia študenti?

Z ankety, ktorá prebehla na chodbách našej školy, vyplýva, že väčšina opýtaných študentov o nástenke vedela a hodnotí ju pozitívne. Je to podľa nich dobrý nápad a koncept, niektorí majú aj obľúbené citáty, napr. „Bad vibes don't go with my outfit.“ Veľakrát počas dňa, keď ich čaká ťažká písomka, si na nástenke nájdú niečo milé, čo im zlepši náladu. Lístky si navzájom vymieňajú aj kamaráti medzi sebou, a tak šíria motiváciu a príjemné pocity v dnešnom uponáhľanom svete. No a prečo bola podľa nich nástenka vytvorená? Vraj odpoveď „Párovce“ je dostatočná... :)

Ako reagovali učitelia?

P. p. Varga: „Cieľom tej nástenky v dnešnej dobe plnej negativizmu, smútku, korony a ktovie čoho je vidieť niečo pozitívne aspoň raz za deň. Najlepšie by bolo, keby sme si navzájom hovorili milé slová, no keďže to nerobíme, nástenka je aspoň nejaké zrnko pozitívnej energie. Najviac človeka poteší, keď nájde výrok, ktorý sa ho dotkne a je tým, čo potrebuje počuť. Je to malé zrnko, ale predsa vie aspoň do istej miery spôsobiť radosť.“

Aj p. p. Štefánikovej sa nástenka veľmi páči, dokonca si už sama vzala 3 lístky. „I keď je to na prvý pohľad nenápadné, tieto odkazy dokážu vo veľkom zlepšiť deň.“

A p. sociálny pedagóg hodnotí nástenku tiež pozitívne, pretože podľa neho výborne plní svoj účel a všimol si, že svoje odkazy tam pripínajú (a tak sa o ne delia) aj ostatní študenti.

Nástenka pozitív je naozaj milý projekt, ktorý skrášľuje naše prežívanie školských dní. Sofii želáme ešte veľa dobrých nápadov, motivácie a vytrvalosti, aby aj naďalej mohli tieto farebné papieriky prinášať svoje ovocie. A na záver vám odkazuje: „Každému z vás, ktorí ste si čo i len jeden odkaz zobrali, niekomu darovali alebo vytvorili, ďakujem. Bez vás by to nefungovalo.“ <3

Zuzi

„Ako ide život?“

Po unavujúcom dni plnom prekážok v podobe testu zo slovenčiny či len vstania z postele si konečne prišiel domov. Očakávaš nejaký ten oddych, veď si ho aj zaslúžiš, nie? A keď už nie fyzický, tak aspoň mentálny. Veď z toľkého filozofovania nad tým, či sa viac oplatí minúť peniaze z brigády v školskom bufete/automate na kávu (s vedomím, že ti to aspoň trochu zlepší deň) alebo radšej ušetriť, aby si mal nejaké drobné na cestu domov, je každému na grc.

Zas sa budovou, ktorú nazývaš domovom (aj keď sa často necítiš, že sem patríš), ozýva krik, nadávky a hádky. Šak everyday thing už. Ešte si ani len neprekročil prah hlavného vchodu a namiesto pozdravu počuješ len: „Čo to máš zas na sebe? Zbláznil si sa?! Však prechladneš!“ Tieto milé slová prichádzajú od tatka, ktorý celé dni leží vyvalený na gauči a aj napriek tomu sa furt sťažuje, že ty nič nerobíš. Akože, I appreciate, že ho aspoň trochu zaujímam, ale jediné, čo mi tieto slová priniesli, bola ujma na psychickom zdraví.

Keď už vkročíš do svojej komnaty, zistíš, že ti mamina zas prekutrávala izbu. Nevie, či sa pokúšala nájsť môj will to live, jej stratené ponožky alebo nejaké dôkazy potvrdzujúce moju účasť na nelegálnych aktivitách bez jej vedomia,

no pravdepodobne sa mi len snažila naznačiť, že si potrebujem poupratovať. Pár sekúnd na to, čo sa ona a sama mi potvrdí jej pravdivostnú hodnotu hlasným vyblakovaním. Každý deň musia človeku rodičia pripomínať, aká neschopná a lenivá osoba je a ako je všetkým len na obtiaž... Akoby nestačilo, že tie myšlienky prichádzajú samy aj bez ich zásahu.

A keď už sa teda rozhodneš napísať kamarátom v vo viere, že aspoň oni zachránia tvoje mentálne zdravie, tak ti aj oni dokážu znepríjemniť deň pripomínaním zajtrajšej písomky z chémie, do ktorej si sa ani nepozrel. A akoby už toho nebolo dost, edupage ti práve oznámil, že si úplne dos- ehm, teda dokašlal tú matiku, na ktorú si sa tak snažil. Keby radšej prišla správa oznamujúca voľný deň či chýbanie učiteľky, ktorú nemáš zrovna dvakrát v láske. Utópia.

Byť či nebyť – začínam uvažovať. Aj napriek tomu, koľko problémov máš, sa nad ne môžeš povzniesť s vedomím, že o pár rokov si ani nespomenieš na to, aké sprostosti si riešil na strednej. Čakajú nás horšie problémy :D. Mňa zachraňuje už len myšlienka, že o pár storočí ľudstvo vyhynie. :)

PATKAŇ

KASCH DU SCHWIIZERDÜTSCH REEDE?

Merci vilmal, Wiä gaats di?, Grüezi, für jemanden, der nie von Schweizerdeutsch gehört hat, können diese Phrasen sehr seltsam aussehen. Obwohl es wie eine andere Sprache aussieht, ist es ein von den vielen Dialekten der deutschen Sprache.

Gesprochen in dem deutschen Teil der Schweiz wird Schwiizerdütsch im Alltagsgespräch benutzt und man kann selten Hochdeutsch hören. Aber es gibt immer eine Spaltung zwischen Schwiizerdütsch und Hochdeutsch. Zum Beispiel, alle Ankündigungen und Werbungen sind in Hochdeutsch geschrieben, auch die Bahnhofansagerin spricht perfekt Hochdeutsch. Also, was ist hier passiert –? Die Wahrheit ist, dass die Schweiz schon ihr eigenes Schweizerhochdeutsch hat, das sehr ähnlich dem Hochdeutsch ist. Aber es gibt immer einige Unterschiede. Zuerst, die Schweizerhochdeutschschreibung hat keine ß, ä, ö, oder ü. Stattdessen werden sie durch ss, ae, oe, und ue ersetzt. Dann haben auch viele Dokumente und Alltagssachen unterschiedliche Namen, die sehr oft aus Französisch geliehen sind. In der Schweiz sagt man nicht: Ich möchte eine Rückfahrkarte, bitte, aber, I hätti gärn ein Retourbillet, bitte. Man kann diese Französismen sehr oft finden. Das Velo - das Rad, das Geleretli - die Taschenuhr (es kommt aus der französischen Phrase “quel heure est-il”) oder Passion im Gegensatz zu Leidenschaft.

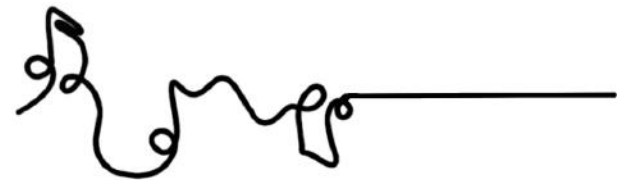
Die Geschichte dieses Dialektes ist sehr interessant und seine Seltsamkeit wurde durch seine intensive Isolation vom Rest der deutschsprachigen Welt verursacht. Die Schweizerische Eidgenossenschaft begann als Militärische Allianz zwischen drei Urkantonen: Uri, Schwyz und Unterwalden. Gegen wen fragen Sie? Die Habsburger natürlich! Ja, Sie sehen korrekt, die Habsburger wollten in den 13. Jahrhundert die alten Waldstätte kontrollieren. Der Adel der Waldstätte war mit dieser Entscheidung nicht zufrieden, also haben sie sich zusammengeschlossen. Genau hier begann die schweizerische Identität zu formen. Die Unabhängigkeit erlaubte Schweizerdeutsch frei zu entwickeln, Wörtern aus den Sprachen der benachbarten Völker auszuleihen und seine eigene Grammatik zu formen. Während das Hochdeutsch durch Reformen ging, blieb das Schweizerdeutsch unberührt. Also, in seinen Grundlagen ist Schweizerdeutsch dem mittelalterlichen Deutsch ähnlicher als Hochdeutsch des heutigen Tages.

Adam

Im Grunde genommen ist Schweizerdeutsch ein von wenigen Dialekten, der im Alltagsgespräch benutzt wird und der einzige, der als de facto Amtssprache bezeichnet wird. Es ist immer wichtiger, die deutschen Dialekte zu schützen, sie sind ein grundlegender Teil der regionalen Identität und sie machen die deutsche Sprache bunter und zu keinem einheitlichen Monolith.

PREČO VLASTNE MÁME HUDBU?

Každý z nás vie, čo to je a o čo ide. Nenájde sa nikto, kto by nepočúval, nepoznal, poprípade nemal rád hudbu. Pocit zrelaxovania, utíšenia či vcítienia, uvoľnenia, no aj nabudenia, šťastia a určitej eufórie. Iskra v určitý moment danej melódie je známym pocitom pre všetkých. *Ako a prečo však niečo takéto vznikne? V čom to celé spočíva, načo je nám vôbec dobrý akýsi zhluk zvukov a spevu?*

HISTORICKÁ VSUVKA

Už pravekí ľudia obľubovali hudbu, no v trochu inom štýle, ako ju poznáme dnes. Teórie tvrdia, že korene prvých rytmov vznikli práve pri práci starovekého ľudu. Dupali nohami, udierali na primitívne bubny a fúkali do mušlí. S príchodom Sumerov sa z obyčajného fúkania do starého domova živočíchov stali plnohodnotné nástroje – flauty, bubny, činely, zvony či lutny.

Spevy najviac uprednostňovali starovekí Gréci. Vytvárali hudobné olympiády, kde mohli predviesť talenty z rôznych odvetví – od spevu, cez skladanie vlastných básní, po hranie na hudobný nástroj.

Roky ubiehali a v hudbe vznikalo stále viac a viac odvetví (renesancia, barok, klasicizmus...), až sa dostávame k hudbe 20. storočia. V prvej polovici bolo cítiť najmä smútok, zúfalstvo a bolesť, keďže hudba promptne reagovala na nálady vo svete. Neskôr vznikli prvé rozhlas, televízie, gramofóny i elektroakustické nástroje.

DÔVOD A VZNIK HUDBY

Využívanie hudby sa v daných obdobiach menilo. Na prelome praveku a staroveku hudba dopĺňala dávne rituály, v stredoveku slúžila cirkevným účelom a neskôr sa začala využívať na vyjadrenie pocitov a citov, pričom túto úlohu plní až dodnes.

Aký je teda jej význam? Počas storočí, keď sme sa ako civilizácia vyvíjali, menili sa s nami i naše ciele, a teda aj zmysel hudby. Dnes žijeme v spoločnosti, kde má každý svoje ciele a túžby.

Vo väčšine krajín prevláda slobodná vôľa, čím sa dostávame k odpovedi. Sme v štádiu, kedy si každý vie nájsť to svoje. Dodnes vzniklo toľké množstvo žánrov, že už je jednoducho nemožné nemať práve ten svoj. V tejto dobe je nemožné neobľubovať aspoň jednu jediná melódiu či jeden hlas, ktorý v tebe vzbudí ten nenahraditeľný pocit eufórie. A niet lepší pocit než postupne zosúlaďovať vlastné city a emócie s tónmi, ktoré majú pre teba zmysel, a zároveň ich dokážu pochopiť aj iní. Hudba spája ľudí – dokazuje, že v tom nie si sám, že aj ostatní sa dokážu vžiť a prežívať daný moment len s danou skladbou. Vďaka nej dokážeme na chvíľku upustiť od celej reality, alebo sa naopak vcítiť do tej autorovej tak, že nájdeme pokračovanie svojho príbehu v jeho pocitoch.

Hudba so spevom vznikala spolu s prvou rečou a tiahne sa s nami stále, preto je nemožné ju vymazať. Je všade okolo nás bez toho, aby sme si to uvedomovali. Je to už akási súčasť ľudstva, ktorá sa bude s nami tiahnuť aj naďalej, pretože počas tých dlhých rokov nikto nevymyslel nič, čo by hudbu ako takú mohlo nahradiť. Nikto nenašiel dokonca nič, čo by sa dokázalo hoci len priblížiť týmto pocitom.

Dada

A i keď sa skutočná pointa hudby nedá tak celkom vysvetliť, je možné, že tu nakoniec je jeden a hlavný dôvod, prečo už aj starovekí Sumeri či Gréci hrali na svoje primitívne nástroje. Šlo totiž o niečo, čo nás všetkých spája do jednej, spoločnej, iskry.

Viete čo tieto tri slová znamenajú? Ak áno, je to super, a ak nie, nevešajte hlavu! Akýkoľvek z týchto jazykov sa totiž viete naučiť na našej škole na seminároch a už od budúceho roka.

Jediná vec, ktorú budete potrebovať, je pero, papier a chuť učiť sa.

L A T I N S K Ý J A Z Y K

Určite mnohí z vás už videli latinčinu, ťažko čitateľné skupiny slov, čo nám nič nehovorí. To je síce sčasti pravda, no nesúďte knihu podľa obalu. O výučbe latinčiny som sa dozvedela od jednej našej študentky. Hodiny sa jej veľmi páčia, a to hlavne Verba alata – okrídlené slová, ktorých názov sa mi zdal nesmierne originálny.

Priebeh vyučovacích hodín je štandardný, p. p. Ráková na študentov netlačí, ba uisťuje sa, či všetkému porozumeli, a hodiny bývajú odľahčené chvíľkami rozprávania sa. Taktiež príprava nie je náročná, ale musíte sa na latinčinu učiť. Samoto predsa nepôjde! Okrem učenia sa na týchto hodinách zažijete aj ich ozvláštnenie v podobe vianočných hodín či návštevy diecéznej knižnice. Tak, ako minca má dve strany, aj pri učení latinčiny musíte myslieť na to, že je to mŕtvý jazyk, teda sa v ňom nenaučíte plynulo rozprávať, ale len prekladať ho. A ak by od vás niekto chcel počuť nejaké tie vety, skúste použiť tieto: VENI, VIDI, VICI (Prišiel som, videl som, zvíťazil som), ALEA IACTA EST (Kocky sú hodené). Tak neváhajte, a vyskúšajte si štúdium latinčiny!

L A T I N U S

Konnichiwa, arigato či anime. Tieto slová pochádzajú z japončiny, ďalšieho jazyka, ktorý sa môžete na Párovciach naučiť. Japonský jazyk je krásny a plný výrazov, na ktoré ani nemáme slová. Na hodinách japončiny sa nielen naučíte obe znakové abecedy hiraganu a katakanu a základné kanji (znaky), ale vypočujete si aj rôzne historky od učiteľa.

Pri nejednej som išla umrieť od smiechu aj ja :). Vyučujúci je veľmi prívetivý a s radosťou vám odpovie na akúkoľvek otázku, pokiaľ na ňu bude vedieť odpoveď. Ak si japončinu však vyberiete, nezabudnite, že si k nej treba aj sadnúť a učiť sa. Gramatika, skloňovanie a ďalšie zaujímavé princípy môžu občas potrápiť.

J A P O N S K Ý J A Z Y K

No týmto vás nechcem odradiť. Chcem len povedať, že každý jazyk je na začiatku ťažký. Akonáhle sa však do toho dostanete, pôjde to samo. Preto neváhajte, a keď máte čo i len menší záujem naučiť sa po japonsky a o Japonsku, určite sa prihláste – neol'utujete to!

日本

Znaky. Sú to také haky-baky či obrázky, ktoré nám pripomínajú všetko iné, len nie slová. Tento jazyk, spolu s čínskou kultúrou sú o niečom úplne inom o čom sa môžete aj sami presvedčiť. Na hodinách čínštiny sa naučíte slušne po čínsky a k tomu aj veľa nového o krajine ako takej. Priebeh hodín býva väčšinou rôznorodý, od precvičovania znakov na tabuli, cez cvičenie výslovnosti hlások a slov až po pozieranie zaujímavých videí o kaligrafii či o prírode. Keďže sa budete učiť priamo od native speaker-a, môžete si byť istí správnosťou jeho výslovnosti, rád a historiek.

Lektor vás bude s radosťou opravovať pri každom zle vyslovenom písmenku, ale nebojte sa, nebudete jediní, komu to nepôjde. Ešte teraz s úsmevom spomínam na hodiny, kedy som sa snažila vysloviť b a p správne, ale lektor sa na mňa len pozrel, porozmýšľal a pokrútil hlavou, že to bolo zle, pretože som podľa neho hovorila len b :). Na týchto hodinách sa dozviete veci, ktoré nenájdete na internete, a určite stoja za to.

中文

Nadšenie z týchto lekcií vo mne zostáva ešte dlho potom čo skončíme. A určite nie som jediná, ktorá s úsmevom opúšťa školu. Kolektív na tomto seminári je nezameniteľný, sme tam skupina úžasných ľudí, ktorí mi budú chýbať, keď z tejto školy odídem. Ak ešte stále zvažujete, či dlho neotálajte a s chuťou do toho! Určite to neol'utujete :).

ČÍNSKY JAZYK

A ak stále váhate, či sa prihlásiť na niektorý z týchto seminárov, a máte otázky, ozvite sa na náš instagram alebo ich napíšte a vhod'te do krabíčky Nezmaru na vrátnici – v ďalšom čísle vám na ne odpovieme!

ZISTITE S NAMI:

Naši učitelia ... ?!

Pozor! Crrn! 8:00, všetci do lavíc! Písomka, úloha, odpoveď, známka a odznova... Všetci pedagógovia sa pozerajú, ako sa z nás, párovských húseníc, stávajú motýle s tými najrôznejšími farbami krídel. Zamysleli ste sa však niekedy, do akých kútov sveta zaletia silné motýlie krídla našich učiteľov? Ako vraví Andrej Bičan: „Sto Slovákov sme sa opýtali...“, my sme sa teda náhodne vybraných učiteľov opýtali: „Aké sú Vaše vášne a záľuby?“

p. p. **Jana Trepáčová:** „Moja veľká záľuba vo voľnom čase sú starožitnosti. Rada navštevujem burzy, napr. Červený Kameň, Trenčín, ale aj burzy v Maďarsku, Čechách či v Rakúsku... Vždy si niečo prinesiem aj domov a potom šmirglujem, brúsim, lakujem, morím. Už dlhé roky ma to baví, takže trochu sa v tom orientujem... Len by som potrebovala doma ďalšie voľné izby, haha. Ďalej mám rada adrenalínové športy – skákanie padákom (už niekoľkokrát), rafting, kanoe, ale ani turistika po našich kopcoch nesmie chýbať.“

Aj pani profesorka **Dana Palušová** miluje reštaurovanie a skrášľovanie nábytku. Stierkovanie a záhradkárčenie jej idú priam od ruky, nepohrdne ani dobrou knihou a stará sa o svojich 2 psíkov a 9 mačičiek z útulku. Pani profesorka **Ivana Domakušová** rada tancuje, chodí na koncerty a maľuje mandaly a p. p. **Adriana Forró** sa venuje stylingu ako líčenie a česanie svojich blízkych na rôzne udalosti. **Alba Pomares Mateo** priznala, že jej záľuby sa počas roka menia. V lete sa zúčastňuje dobrovoľníckych akcií, veľa cestuje a po zvyšok obdobia jej záujmom kralujú VR hry či anime.

p. p. **Fernando Antolín Morales:** „Primárne sa venujem písaniu poézie, prózy aj drámy, najviac ma však baví poézia, čítanie a pozeranie filmov, domácich aj zahraničných, to mi pomáha relaxovať.“

Fernando je víťazom prestížnej literárnej súťaže Certamen Internacional de Poesía Fantástica 2020 v kategórii fantastickej literatúry a je držiteľom druhého miesta v kategórii Literárna poézia. Taktiež publikoval svoju tvorbu v magazíne Papenfuss a má za sebou vydanie dvoch knižných publikácií.

Pán profesor **Tomáš Bozó** je nadšencom videohier a aj on rád píše poviedky. Medzi literárnych fanatikov našej školy patrí aj p. p. **Zuzana Bakalová**, ktorá si počas voľných chvíľ vždy nájde čas na dobrú knihu, a ako sama prezradila, cez letné prázdniny ich zvykne prečítať až 20, väčšinou teda v elektronickej forme.

p. p. Juraj Dömöš: „Svoj voľný čas aktuálne asi najviac venujem svojmu novému bývaniu, teda domčeku, ktorý prešiel kompletnou rekonštrukciou, takže si neustále užívam zariadovanie jeho interiéru. Zvyšok voľného času sa snažím tráviť s rodinou a najbližšími kamarátmi, ale tiež aj pravidelnému cvičeniu. Okrem už spomenutého aj svojej učiteľskej práci, ktorú nepovažujem ani tak za prácu, ale skôr za záľubu či poslanie, keďže ma moja práca baví a naplňa.“

p. p. Simona Korcová: „Celý život športujem a športom si najradšej vyplňam aj svoj voľný čas. Teraz, keď už som mama, vediem k tomu aj svoju dcérku, takže mojím cieľom je tie dva svety prepojiť. Či už je to cvičenie, bicykel, korčule, beh, turistika. Druhá moja vášeň je cestovanie a spoznávanie sveta. Keby som sa ale mala vrátiť k nejakej aktivite, ktorej som sa venovala ako študentka, tak by to bol spev alebo tanec.“

Na škole teda máme aj mnoho športových entuziastov: **p. Jakub Holovka** a **p. Miroslav Banda** sú oduševnení futbalisti, **p. p. Karol Guldan** okrem svojej lásky k humoru, spánku, čítaniu a hudbe aj rád bicykuje a samozrejme **p. p. Miloš Bíro** sa v minulosti taktiež venoval cyklopotulkám.

p. p. Miguel Ángel Mercado González: „Moje najväčšie, najautentickejšie a jediné hobby je užívať si každodenné maličkosti a vychutnávanie si každého prežitého momentu života.“

Naši učitelia okrem svojej učiteľskej práce robia mnoho aktivít, ktoré ich naplňajú. Napriek diverzite ich odpovedí si môžeme všimnúť významnú spoločnú charakteristiku – lásku a cit pre to, čo im dodáva radosť. A to znamená už len jedno: pozerajme sa na veci z rôznych strán, ľúbme sa, budme vdšní za dary okolo seba a hlavne nezabúdajme, že všetci sme ľudia.

Laura

Z TOSKÁNSKA NA SLOVENSKO

Alice je talianska študentka, ktorá chodí na našu školu od septembra. Hneď pri prvom stretnutí je jasné, že je veľmi sympatická a priateľská a rýchlo sa prispôsobila. Nielen to, zažíva jednu z najlepších etáp svojho života...

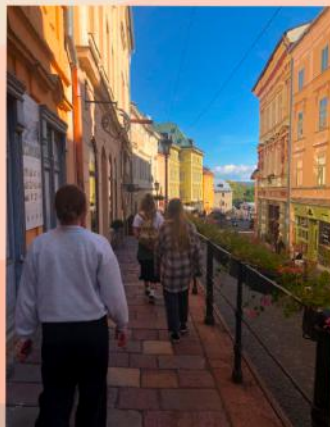
Ahoj Alice, mohla by si sa na začiatok predstaviť?

Moje meno je Alice Cioni a som z Talianska, blízko Florencie v Toskánsku.

Závidím :D.

(Smiech) Bývam celkom blízko pláže. Je to super :D. Mám 17 rokov a 30. apríla budem mať 18. narodeniny.

V Taliansku študujem jazyky: francúzštinu, španielčinu a angličtinu... Máme tam školy s rôznymi fakultami, moja sa zameriava na jazyky, takže napríklad matematika nepatrí medzi moje predmety.

Aké máš skúsenosti so slovenským jazykom? Viem, že je to ťažké... :D.

Je to strašné :D! Napríklad raz mi pán profesor Guldan povedal, aby som hovorila po slovensky, pretože som tu bola už 3 mesiace. Tak som mu na to odpovedala, že keby bol na mojom mieste, chcela by som ho počuť hovoriť po taliansky. Povedal: „Určite by som mohol,“ o čom veľmi pochybujem.

Ešte je to stále dosť ťažké. Už som sa dostala do bodu, kedy rozumiem väčšine toho, čo sa povie, a je to super, lebo sa môžem zapojiť do konverzácie, aj keď stále počas hovorenia používam iba prítomný čas. Ale som na seba pyšná, lebo už viem sformulovať vetu.

Sú nejaké stereotypy o Slovensku, o ktorých si počula, ale vôbec sa nepotvrдили?

Bolo mi povedané, že ľudia tu nie sú veľmi milí, ale vôbec to nie je pravda. Hneď v prvý deň ma oslovilo veľa ľudí a boli veľmi priateľskí. Takže tento stereotyp sa vôbec nepotvrdil.

Je niečo, čo považuješ za divné, o čom si možno my Slováci myslíme, že je to normálne?

Ľudia na Slovensku jedia veľa syra. Nesrandujem. Veľa, veľa syra. Vždy, keď otvorím chladničku v našom dome, sa sama seba pýtam: „Čo budem dnes jesť – syr alebo syr?“ :D

Priznávam, že možno jeme viac mliečnych výrobkov... Tvorí celkom veľkú časť slovenskej kuchyne.

Keď som jedla typické slovenské jedlá po prvý raz, prišlo mi to dosť ťažké a trochu som ľutovala môj žalúdok :D. Ale potom som si zvykla.

Povedz nám najväčšie rozdiely medzi touto a tvou talianskou školou.

Dobre, táto škola je úžasná! Po prvé, nie je taká ťažká ako moja talianska škola. Nevieť to úplne porovnať, ale keď píšem napríklad test z matematiky, viem, čo sa deje. V Taliansku by som sa pravdepodobne rozplakala. Možno preto, že tu mi to učitelia vedľa vysvetľujú. Tiež sa nevyvíja toľko tlaku na žiakov. V Taliansku nás učitelia veľmi stresujú. Tiež vidím, že učitelia majú lepší vzťah so žiakmi. Bola som prekvapená, keď som počula učiteľa nazvať žiaka prezývkou. Hlavne keď ma raz pani učiteľka angličtiny nazvala „Ali“. To by sa mi v Taliansku nikdy nestalo.

A máte bazén! Keď kamarátom hovorím o tejto škole, vždy len povedia: „Čo si, v Amerike?!“ Máte skrinky, obrovské ihrisko... celá škola je obrovská. V Taliansku sa žiaci nepremiestňujú medzi učebňami, zostávajú v jednej miestnosti celý deň. Máte jedáleň a aulu, a relaxačnú zónu na prízemí. Zdá sa mi to uvoľnenejšie oproti Taliansku. Tam je to prísnejšie, napríklad čo sa týka pravidiel obliekania. Keby som sa obliekla príliš ležérne, ako napríklad teraz, na druhý deň by ma nepustili do školy. Tiež nemôžeme ukazovať svoje nohy.

Stalo sa ti niekedy nejaké nedorozumenie kvôli kultúrnym rozdielom?

Áno. Napríklad holub po taliansky sa povie „piccione“, čo je veľmi podobné jednej slovenskej nadávke (pozn. autora: spoluhláska c sa pred samohláskou i číta ako č) . Keď som bola v Trnave so svojou rodinou, videla som tam pár holubov a začala som kričať: „Piccione, piccione!“ Moja mama so sestrou sa na mňa otočili, že: „Čo to hovoríš?“ Tak som to zopakovala. Povedali mi, aby som to nehovorila nahlas a aby som si zavrela ústa :D. A tiež, že je to nadávka.

Čo by si chcela odkázať tým, ktorí rozmyšľajú nad výmenným pobytom?

Jednoducho to urobte :D. Nezáleží na tom, kam idete a ako dlho tam zostanete, zážitok, ktorý vám to prinesie, dobrý či zlý, vás bude formovať v budúcnosti. Tým som si istá. Takéto veci vás zmenia. Dajte tomu šancu, nebojte sa, len to skúste. A je to iba jeden rok. Stále mám pocit, že je september. Rozhodne ma to mení – a to k lepšiemu.

Horoskop

Prinášame vám špeciálnu edíciu nášho horoskopu! Valentín už je síce za nami (v čase vydania ste naň pravdepodobne už aj zabudli), ale keďže viacerí z vás ešte nemajú svoju druhú polovičku, v tomto čísle sa pozrieme na vzťahy a lásku a dáme vám nejaké tipy na ľudí, na ktorých by ste sa v tomto obore mali zameriavať. <3

Aries

Baran

Ako všetci vieme, barani sú veľmi ohniví jedinci, takže jediní, ktorí budú zvládať vašu silu a ohnivosť, budú taktiež len ďalší barani. Pripravte sa však na roller coaster emócií, pretože budete vo svojej polovičke vidieť to najhoršie, a zároveň to najlepšie zo seba, čo vám ale veľmi prospeje.

Taurus

Býk

Otvor si oči a zameraj sa na levov vo svojom okolí – možno by si s jedným z nich tvoril úžasné main character duo. Váš vzťah bude skvelý a budeš mať popritom aj čas sa venovať sebe a svojim cieľom.

Gemini

Blíženec

Vieme, že vždy flirtujete s dvadsiatimi ľuďmi naraz, ale skúste to pre zmenu zúžiť na dvoch. Prinajlepšom niekto zo znamení váhy alebo vodnár. * Nezabúdajte ale, že keď budete vo vzťahu, tak by ste už s inými ľuďmi flirtovať nemali.

Cancer

Rak

Je veľmi známe, že vy, raky, ste crybabies zvnútra aj zvonku. Práve preto sa vás tento rok hviezdy rozhodli spojiť s niekým, kto je také bábätko vo vnútri, ako ste vy, ale tvári sa presne opačne. No a kto iný by to bol, ako škorpión.

Leo

Lion

Tento rok nebudeš main character len ty, ale nájdeš si niekoho, s kým budeš túto energiu zdieľať. A nebude to nik iný ako býk! Budete spolu veľmi ikonickí a všetci vám budú závidieť. Nenechaj sa tým však pohltiť a nezabúdaj sa starať aj o seba; selfcare a selflove je tiež veľmi dôležitá <3.

Virgo

Panna

V prvom čísle vydania nášho časopisu ti zosúladenie planét povedalo, že pred strelcom je lepšie utekať, pretože sa k tebe nehodí. No zosúladenie planét sa zmenilo a ak ťa to stále ťahá k strelcovi, tak go for it! Protiklady sa predsa priťahujú.

Ak sa bude okolo teba motať nejaký blíženeček, tak utekaj druhým smerom. Tento rok si daj prestávku od všetkých love stories a toxických ľudí a sústreď sa len na seba.

Váhy

Libra

Keďže ste veľmi krehké duše, budete tvoriť úžasnú dvojicu s niekým, kto sa to na rozdiel od vás nesnaží ani ukryť. Nebojte sa odhaliť svoje pravé ja a vyliatť tomu rakovi svoje srdiečko.

Škorpion

Scorpio

Po všetkých tých rokoch attachment issues, fear of commitment a flirtovania s ľuďmi pre zábavu je načas, aby si sa usadil a začal normálny vzťah. Keďže sa ti odjakživa páčili weirdos, tak áno, vodnár bude ten pravý. A ak sa ti to bude snažiť pokaziť nejaká panna, nenechaj sa a choď si za vodnárom.

Strelec

Sagittarius

Ak sa okolo teba potuluje istá ryba, neber to na ľahkú váhu. Tie nenápadné pohľady a jemné dotyky tam nie sú len z kamarátstva. Očakávaj v blízkej dobe vyznanie lásky. Prinajhoršom prvý krok budeš musieť spraviť sám, lebo ryby sú od prírody veľmi hanblivé.

Kozorožec

Capricorn

Pre vás a vaše mental issues existuje v tomto svete dokonalá osoba. Váš spoločný fear of commitment nebude teraz prekážka, ale vec, ktorá vás spojí. Vy a strelec sa budete, ako vždy, báť záväzku, ale vaša láska spočinie v tom, že ste v tom spoločne.

Vodnár

Aquarius

Ak máš vo svojom okolí kozorožca, po ktorom pokukuješ už dlhšiu dobu, choď za svojím srdcom! Nemusíš sa báť odmietnutia, lebo hviezdy nám povedali, že budete skvelá dvojka.

Ryby

Pisces

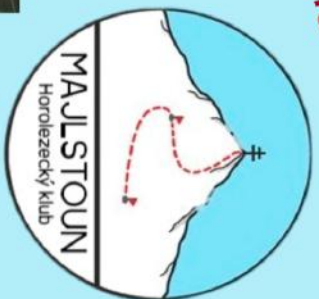
**Chceš si ísť zaliezť,
no nemáš s kým?**

**Tak si to príď vyskúšať k nám
na tréning**

**Máme pravidelné tréningy všetkých
vekových kategórií**

**Tréningy sú zostavené tak aby
sa každý zabavil, zašportoval si
a prekonal samého seba**

**Stretnieš nových ľudí, získaš skúsenosti a
nezabudnuteľné zážitky**

Viac informácií na:

<https://lezenie-majlstoun.sk/>

horolezecky_klub_majlstoun

Horolezecký klub Majlstoun

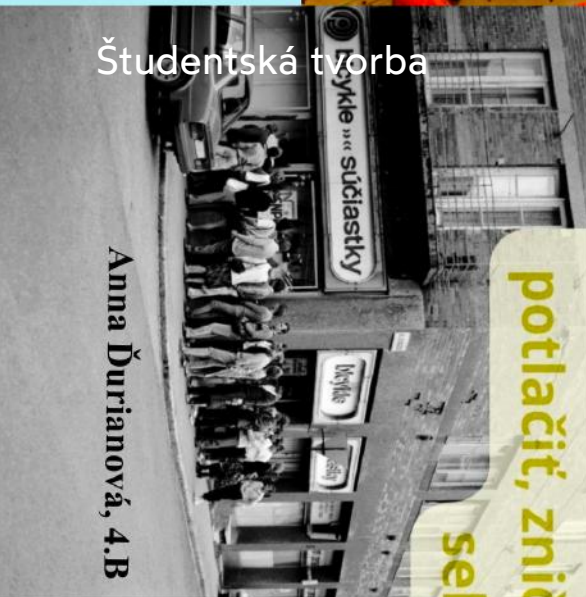
Študentská tvorba

Ako chutí moc

**„Načo ti bola všetka tá
moc, ktorú si získal? Ako ti
chutila?**

**Stálo to všetko za to, takto
potlačiť, zničiť, zradit' sám
seba?"**

Anna Ďurianová, 4.B

Notifikácie

Zrnká múdrosti

Všetky notifikácie

Prioritné

Poslané

marec 27 - apríl 02

p. p. Guldán → Celá škola: Aha, sneh! Pozrite sa dobre, to najbližších 50 rokov neuvidíte!

08:22

p. p. Vančo → Iba žiaci: Veľké písané H je oveľa krajšie ako tlačené, má predsa také pekné krivky.

09:34

p. p. Macaiová → Iba žiaci: Ešte niekto mi neposlal tú prezentáciu?

11:35

Ž Žiak: Ja.**SM p. p. Macaiová:** Ako môžeš takto žiť?!**p. p. Bariličová → Celá škola:** Neni neni spisovné.

12:13

p. p. Húsková → Celá škola: A odkiaľ príde ten H+? Normálne cez dvere.

12:29

p. p. Vančo → Iba žiaci: Je to duté ako Call of Duty.

12:53

* Učiteľ zistí, že študenti majú veľké medzery vo fyzike.

p. p. Guldán → Celá škola: Aby som vás ja fyziku učil! Smrť fyzike!

13:01

p. p. Nagy → Iba žiaci: Oni nepestovali kravy.

13:12

p. p. Šimová → Celá škola: Bez ruky a bez nohy vieme žiť? Vieme. Bez mozgu? ... No, dobre, na škole by sa pár príkladov našlo.

13:38

p. p. Bíro → Žiak: Môžeš sa z toho napiť, len neviem, či mám čas ti v sobotu ísť na pohreb.

13:57

p. p. Bariličová → Iba žiaci: Akí sú „ľudia ako z vosku“?

14:06

Ž Žiak: Amorfní.**p. p. Pániková → Celá škola:** Tu je kvasinka Pániková a tu jej pučí druhá Pániková.

14:28

p. p. Húsková → Iba žiaci: Kto chce ešte materiály? Pripadám si ako na arabskom trhu.

15:17

Na ďalšie zrnká od vás čaká krabička na vrátnici a DM instagramu @nezmar_gpnr!

Redakcia

Šéfredaktorka: Zuzi – Zuzana Kvaltýnová (III. C)

Zástupkyňa šéfredaktorky: Adel – Adela Hromcová (VIII. OG)

Spolupráca: Mgr. Zuzana Bakalová

Jazyková korektúra: Anna Labatová (IV. A), Zuzana Kvaltýnová (III. C),
Lujza Zuzana Cvíčelová (III. D)

Redakčná rada:

Dada – Daniela Iványiová (I. D)

Tete – Tereza Brossmannová (II. D)

Ivy – Ivana Juhášová (II. D)

Oliver – Oliver Petrovič (III. C)

Matúš – Matúš Šintál (III. C)

Kiko – Kristián Blaženec (III. D)

Martina – Martina Juhászová (III. D)

Adam – Adam Dzurilla (VII. OG)

Livy – Liv Kotrusz (VII. OG)

Samuel – Samuel Bezák (IV. A)

Oxi – Oxana Pastirčáková (IV. A)

Robert – Robert Jando (IV. C)

Súdorová – Lea Súdorová (IV. C)

Laura – Laura Ilečková (V. E)

Grafika:

Ema Upohlavová (III. C)

Katarína Brežná (II. B)

Tlač: Michelangelo

Periodicita: občasník

Vydanie: apríl 2023

Náklad: 400 ks

Cena výtlačku: 1 €

Instagram: @nezmar_gpnr

Mail: nezmar@gpnr.sk

OSKENUJ MA

**Zaujíma
nás TVOJ
názor na
Nezmar!**

Chceš aj ty patriť do redakčnej rady Nezmaru? Baví ťa tvorba článkov? Radi ťa privítame!
 Kontaktuj nás cez instagram, mail alebo sa prihlás u p. uč. Bakalovej (kabinet č. 424).
 Tešíme sa na TEBA!

Hľadáme GRAFIKOV!

Ak si kreatívny/a a ideálne z prvého alebo druhého ročníka, radi ťa privítame v redakčnej rade. Môžeš rozvíjať svoj talent, prinášať nové nápady a naučiť sa veľa nového. Ak sa chceš pridať, napíš nám na instagram, mail, alebo môžeš osloviť kohokoľvek z redakcie. Tešíme sa na TEBA!

Pozor, pozor milí Párovčania!

Chceli ste si niekedy s učiteľmi vymeniť roly a pre zmenu hodnotiť vy ich? Teraz vám túto možnosť ponúkame!

V prvých májových dňoch nájdete po škole rozmiestnené QR kódy, po ktorých naskenovaní sa vám otvorí dotazník. Tam budete môcť hlasovať za učiteľov v rôznych kategóriách . Výsledky ankety budú zverejnené v nasledujúcom čísle.

